

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

8.2.2012

B7-0055/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie porozumienia między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa (2012/2522(RSP))

Paul Murphy, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric, Nikolaos Chountis, João Ferreira, Jacky Hénin, Sabine Wils, Søren Bo Søndergaard, Younous Omarjee, Sabine Lösing, Marie-Christine Vergiat
w imieniu grupy GUE/NGL

RE\891642PL.doc

PE479.481v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie porozumienia między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa (2012/2522(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (15975/2010),
- uwzględniając projekt Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, a także zastąpienia protokołów 1, 2 i 3 oraz załączników do nich, jak również zmian do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim z drugiej strony (15974/2010),
- uwzględniając rezolucje Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1754, 1783, 1813, 1920 oraz wszystkie wcześniejsze rezolucje ONZ odnoszące się do konfliktu w Saharze Zachodniej jako kwestii związanej z dekolonizacją, której rozwiązanie musi opierać się na prawie do samostanowienia narodu sahrawi,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ramach procesu barcelońskiego, uruchomionego w roku 1995, Unia Europejska zawarła układy o stowarzyszeniu z dwunastoma państwami położonymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego;
- B. mając na uwadze, że celem procesu barcelońskiego było wzmocnienie dialogu i współpracy, zmierzających do ustanowienia obszaru pokoju, bezpieczeństwa i stabilności;
- C. mając na uwadze, że plan działania uzgodniony w 2005 w Rabacie kładzie raczej nacisk na zawieranie większej ilości porozumień handlowych i dalszą liberalizację niż na zrównoważony rozwój regionu w interesie pracowników, rolników prowadzących małe gospodarstwa oraz osób ubogich;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z prawem międzynarodowym oraz kilkoma rezolucjami ONZ Sahara Zachodnia nie stanowi części Królestwa Marokańskiego i nie powinna być wyraźnie ani też w sposób dorozumiany włączona do jakiegokolwiek porozumienia, które UE podpisuje z Królestwem Marokańskim; mając również na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że Unia podlega prawu międzynarodowemu we wszystkich podejmowanych przez siebie działaniach, a włączenie Sahary Zachodniej do porozumienia stanowiłoby naruszenie prawa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że ostatni rozwój sytuacji w Afryce Północnej oraz na Bliskim Wschodzie wykazały zasadniczą porażkę polityki UE względem państw leżących na

południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego;

- F. mając na uwadze, że główne wytyczne polityki handlowej UE względem państw leżących na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego muszą obejmować propagowanie pokoju, zabezpieczenia społecznego, stabilizacji społecznej poprzez integrację regionalną, a także propagowanie zrównoważonego rozwoju i zróżnicowania gospodarek państw leżących na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego;
- G. mając na uwadze, że rewolucje Arabskiej Wiosny pokazały, iż w każdym obszarze polityki prowadzonej przez UE z państwami położonymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego w pierwszej kolejności należy zająć się brakami w zakresie demokracji;
- H. mając na uwadze, że suwerenność żywnościowa, bezpieczeństwo żywnościowe, zachowanie ekosystemów, a także wzmocnienie struktur gospodarczych i społecznych w pierwszym sektorze – zarówno w państwach UE, jak i w państwach trzecich – wymagają odejścia od logiki konkurencji, która prowadzi do gospodarczej dominacji koncernów międzynarodowych i koncentracji majątku w ich rękach;
- I. mając na uwadze, że stosunki handlowe z Królestwem Marokańskim powinny uwzględniać potrzeby gospodarcze tego kraju oraz jego potrzeby w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, a w szczególności potrzeby małych i średnich producentów, zarówno w UE jak i w Królestwie Marokańskim; dlatego też uznaje ważną rolę rolnictwa rodzinnego oraz rybołówstwa na małą skalę, potrzebę propagowania zrównoważonej działalności rolniczej i połowowej, ochronę zasobów naturalnych, środowiska wiejskiego oraz środowiska morskiego i zasobów rybnych, zwłaszcza poprzez racjonalną gospodarkę wodną oraz unikanie dużych plantacji monokulturowych;
- J. mając na uwadze, że w marokańskim sektorze rolnictwa i rybołówstwa, a także w sektorach pokrewnych należy zwiększać trwałe możliwości zatrudnienia, podkreślając istotną rolę rolnictwa rodzinnego i chłopskiego, przestrzegając praw pracowniczych i dążąc do rozszerzenia przemysłu przetwórstwa spożywczego, zwiększając tym samym możliwości zatrudnienia na wykwalifikowanych, stałych i dobrze płatnych stanowiskach, z możliwością zrzeszania się w związkach zawodowych;
- K. mając na uwadze, że szczególną uwagę zwrócić należy na kwestię równości płci, stwarzając bardziej godziwe miejsca pracy dla kobiet i promując rozwiązania, które umożliwiają mężczyznom i kobietom pogodzenie życia rodzinnego i zawodowego;
- L. mając na uwadze, że sektor owoców i warzyw ma istotne znaczenie w wielu regionach wiejskich południowych krajów Unii Europejskiej, zwłaszcza w Hiszpanii, Portugalii i Francji, gdzie kryzys gospodarczy i społeczny urósł do niepokojących rozmiarów;
- M. mając na uwadze, że przeprowadzona przez Uniwersytet w Manchesterze na zlecenie DG ds. Handlu ocena wpływu na zrównoważony rozwój na temat pełnoprawnej Strefy Wolnego Handlu w rejonie Morza Śródziemnego prognozuje wzrost trudności społecznych oraz stresu środowiskowego;
- N. mając na uwadze, że w dniu 14 grudnia 2011 r. Parlament Europejski odrzucił

przedłużenie protokołu do porozumienia w sprawie rybołówstwa między UE a Królestwem Marokańskim;

1. wyraża sprzeciw wobec porozumienia między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa, a także wobec wszelkich działań zmierzających do zawierania umów o wolnym handlu z krajami basenu Morza Śródziemnego; uważa, że zawieranie umów o wolnym handlu niekorzystnie wpłynie na działalność rolników prowadzących małe gospodarstwa, na pracowników i młodzież, a także na środowisko naturalne, zarówno w państwach leżących na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego jak i w państwach Unii Europejskiej;
2. wzywa Komisję, by unieważniła rzezione porozumienie i podjęła nowe negocjacje w celu zaspokojenia potrzeb zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego, suwerenności żywnościowej i bezpieczeństwa żywnościowego, zarówno w Królestwie Marokańskim jak i w państwach UE, oraz w celu zapewnienia wzajemnych korzyści i uniknięcia konkurencji pomiędzy producentami po obu stronach Morza Śródziemnego;
3. domaga się skoncentrowania wysiłków na zacieśnianiu współpracy na rzecz rozwoju Północ-Południe i Południe-Południe w momencie podejmowania decyzji gospodarczych i handlowych; domaga się także poprawy łańcuchów wartości dodanej w poszczególnych państwach, pozwalając na tworzenie przyzwoitych modeli produkcji i konsumpcji;
4. uważa, że prowadzenie negocjacji na równych prawach oraz przy udziale wszystkich głównych stron – związków handlowych, organizacji zrzeszających rolników prowadzących małe i średnie gospodarstwa, a także organizacji rybackich na małą skalę – jest kluczowym elementem udanych relacji handlowych, leżących w interesie pracowników, rolników prowadzących małe gospodarstwa, rybaków oraz młodzieży; w związku z tym podkreśla, że ochrona zasobów naturalnych, odpowiednie wynagrodzenia dla producentów, godziwe zarobki, oraz proces tworzenia stałych miejsc pracy, które przywrócą stabilną sytuację na rynkach i przyczynią się do ochrony środowiska stanowią kluczowe elementy, według których należy mierzyć wynik wszelkich negocjacji handlowych;
5. wyraża zaniepokojenie w związku z ostatnimi sprawozdaniami UNICEF-u, według których 1,5 mln dzieci w wieku szkolnym wciąż pozbawia się prawa do edukacji, zjawisko pracy dzieci utrzymuje się, zwłaszcza na obszarach wiejskich, a wzrost poziomu produkcji nastawionej na eksport może zniweczyć wszelkie wysiłki na rzecz powstrzymania tej bezprawnej praktyki;
6. podkreśla konieczność dalszego przeprowadzania ocen wpływu na zrównoważony rozwój przy udziale wszystkich głównych stron – związków handlowych, organizacji zrzeszających rolników prowadzących małe i średnie gospodarstwa, a także organizacji rybackich na małą skalę – tak by uniknąć wszelkich negatywnych skutków dla mieszkańców południowej części regionu śródziemnomorskiego, a także dla mieszkańców tych państw UE, których gospodarki są najbardziej zagrożone;
7. jest przekonany, że zgodnie z prawem międzynarodowym Saharę Zachodnią powinno się jednoznacznie wyłączać z zakresu wszelkich porozumień zawieranych pomiędzy UE

a Królestwem Marokańskim, stwarzając jednocześnie możliwość zawierania odrębnych porozumień z mieszkańcami Sahary Zachodniej za pośrednictwem ich prawowitych przedstawicieli, jeśli taka będzie ich wola;

8. przypomina, że zwierzchnictwo Królestwa Marokańskiego nad Saharą Zachodnią nigdy nie zostało uznane w prawie międzynarodowym, co odnotowano w opinii Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze w październiku 1975 r.; oświadcza, że Królestwo Marokańskie nielegalnie zajmuje terytorium Sahary Zachodniej, w związku z czym nie ma żadnej władzy nad zasobami naturalnymi znajdującymi się na tym terytorium; zwraca się do UE, aby zażądała od Królestwa Marokańskiego przestrzegania prawa międzynarodowego w zakresie eksploatacji zasobów naturalnych Sahary Zachodniej;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, państwom członkowskim, rządowi Królestwa Marokańskiego oraz rządowi Saharyjskiej Arabskiej Republiki Demokratycznej.